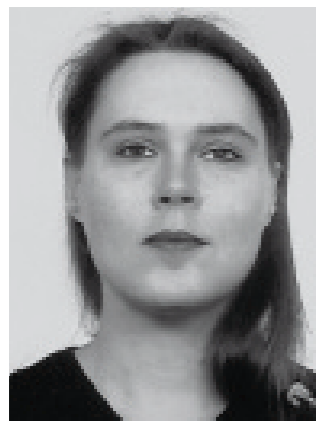

Licht

Femke Schaap: Randjes

CV**Geboren:** 1972, Woerden**Studeerde:** Voorheen Audiovisueel aan de Rietveld Academie Amsterdam, Master of Fine Arts aan het Sandberg Instituut, Amsterdam**Maakt nu:** licht-, film- en video-installaties**Te zien:** Vanaf eind januari 2014: WEstLAndWELs, permanente video-installatie, Theophile de Bockstroom, Amsterdam-Zuid**Geïnspireerd door:** Moholy-Nagy, James Turrell, de jaarlijkse lichtshows bij Awakenings in de Westergasfabriek**Website:** www.femkeschaap.nl

DOOR TESSA VERHEUL

“Het is eigenlijk helemaal geen handig materiaal, maar toch werk ik al bijna twintig jaar met licht. Toen ik negentien was, ben ik eens 's nachts naar het Forum Romanum in Rome gegaan, met Romeinse vrienden. We hebben als het ware ingebroken, maar alle Italianen deden dat. Het was daar 's nachts heel druk. Terwijl alle monumenten van de buitenkant werden belicht, was het binnen pikgedonker. Je zag vanaf het forum de contouren van de ruïnes in zilveren randjes uitgelicht met daarachter de zinderende stad. Dat vond ik een heel inspirerend moment, ik bevond me als het ware op *ground zero* van de basis van de westerse beschaving. Licht bepaalt je perceptie van de werkelijkheid.

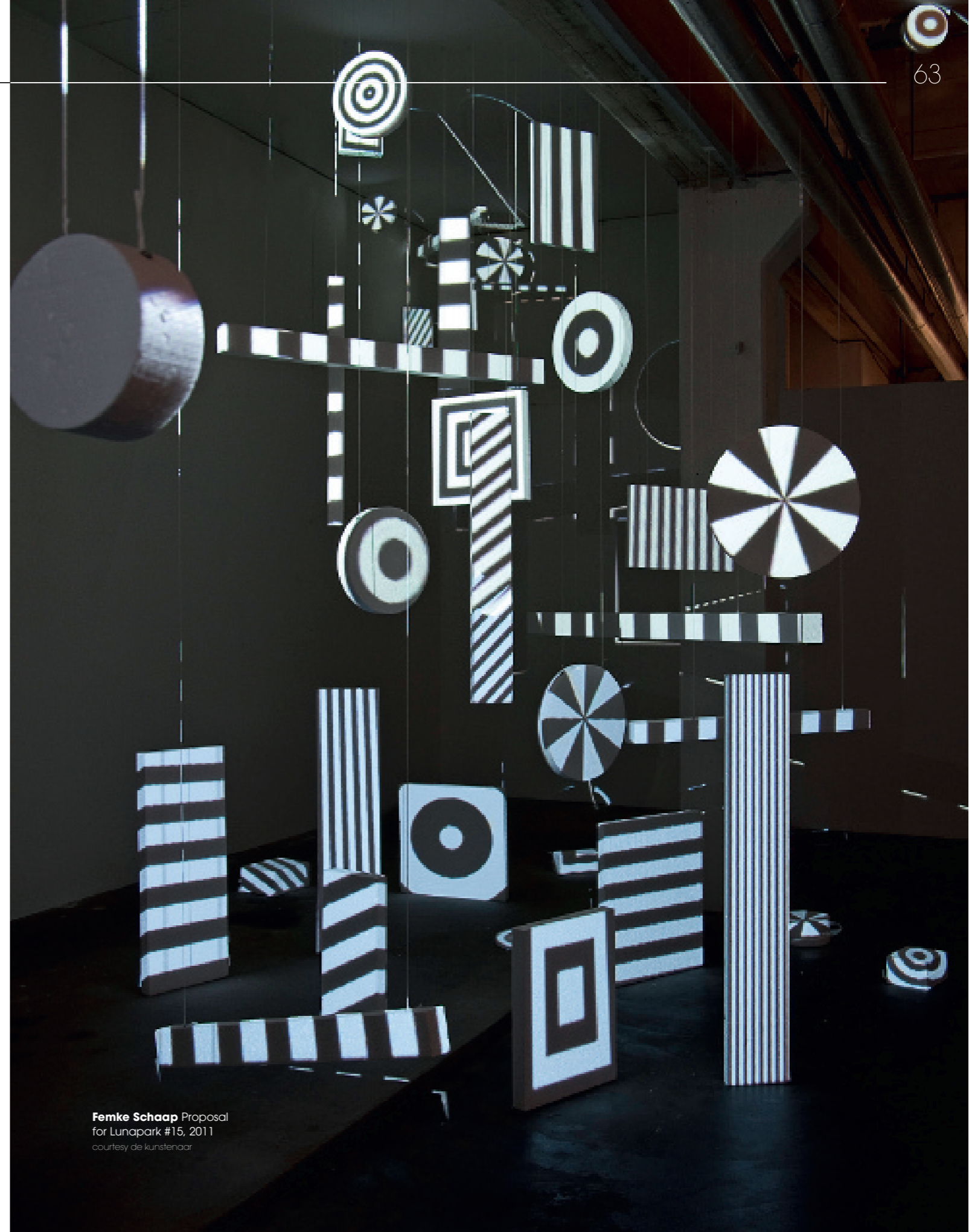
Op de kunstacademie ben ik begonnen met filmen. Deze filmbeelden ben ik gaan projecteren. Wat mij fascineert, is dat de projectie tweedimensionaal is maar dat het toch voelt alsof er echte volumes in zitten. In de loop van de tijd begon ik film te vertalen naar ruimtelijke installaties: ik ben filmbeelden gaan projecteren op schermen van gips of piepschuim.

Een recent voorbeeld hiervan is de installatiereeks *Proposal for Lunapark*. Dat zijn landschappelijke installaties die vol hangen met styrofoam vormen, waarop

ik grafische patronen projecteer. De projecties bewegen op een manier die is gebaseerd op bewegingen van kermiss attracties: in het rond of juist op en neer. De installaties zijn aan de ene kant heel hypnotisch en rustgevend maar tegelijkertijd ook heftig en schreeuwend. Je wordt als kijker tussen twee uitersten heen en weer geslingerd.

Het geprojecteerde beeld verschuift altijd, ook bij videowerken van andere kunstenaars. Hierdoor valt er een reep projectielicht naast het scherm. Waar anderen dat tevergeefs proberen te voorkomen, vind ik de dieptewerking die zo ontstaat juist inspirerend. Ik speel met dit effect: ik laat het beeld bewust iets verspringen, of laat de projectie even stoppen waardoor de objecten zichtbaar worden. Hierdoor ga je anders naar de projectie kijken. Door die randjes ziet een projectie die wel precies op het object valt er ook ineens anders uit. Ik wil altijd dat er iets niet helemaal klopt in mijn werk, dat de toeschouwer een beetje moet nadenken over wat hij of zij ziet. Deze randjes spelen ook een rol in mijn nieuwe lichtwerken op papier. Het zijn collages met een klein neonlichtbuisje erachter. Ik maak tekeningen op papier en snijd de vormen uit die ik een paar millimeter verschuif en vastplak. Met het lampje erachter ontstaat er licht en schaduwwerking door het papier heen. Vooral de randjes tussen de verschillende vormen vallen op, waardoor diepte wordt gesuggereerd. Tegelijkertijd gaan deze werken ook over een 'vershoven' werkelijkheid. Het zijn metaforen voor een *state of mind* waarin dingen net niet meer lijken te kloppen.” **K**

“IK WIL ALTIJD DAT ER IETS NIET HELEMAAL KLOPT IN MIJN WERK”

Femke Schaap Proposal for Lunapark #15, 2011
courtesy de kunstenaar